

Zpravodaj 1/2004 Ledem

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-3

- Poděkování oblastní charity za Tříkrálovou sbírku
- Výroční zpráva pardubické farnosti za rok 2003

KATECHETICKÉ

OKÉNKO str. 4

- Boží cesty
- Psychologie růžence (pokr.)

DUCHOVNÍ HUDBA str. 5

- Občasník pro duchovní hudbu č. 17

VZDĚLÁVÁNÍ str. 5

- Přednáška P. J. Rybáře, SJ

SALEZIÁNSKÉ

STŘEDISKO str. 6-7

- Milí přátelé...
- Akce a činnosti v lednu a únoru 2004
- Jarní prázdniny 2004
- Program oslav svátku Jana Bosca 2004
- Mikuláš 2003

CHARITA - MISIE str. 8

- Pomoc chudým dětem je neustále potřeba

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 8

- Co najdete v novém IKD

RŮZNÉ str. 9

- Silvestr 2003 na Vesmíru
- Silvestr v Jitřavě aneb pozvánka do Lužických hor

KALENDÁŘ str. 10

- Blahopřejeme
- Pro dobrou náladu

EKUMENICKÝ TÝDEN 18.-25. LEDNA

Nikdo z nás jistě není přítelem formálních akcí. Právě tak ale asi působí Týden modliteb za jednotu křesťanů (soudě podle účasti našich i evangelických farníků) – jako formalita, která „se sluší“, aby se splnilo něco, co nám bylo shora předepsáno Biskupskou konferencí či Ekumenickou radou církví.

Křesťané se modlili za jednotu vždy – vlastně už v prvotní církvi

(podle vzoru Velekněžské

modlitby P. Ježíše – Jan

17), zvláště pak v dobách nepokojných, za východního schizmatu r. 1054, za času husitských válek i v době reformace.

Svědectví o tom máme např. od českého řeholníka Petra Klarifikátora (+ po r. 1406), převora augustiniánského kláštera v Roudnici n. L.: „K tobě ať se obrací má modlitba, blažená Panno, ... Pospěš na pomoc, ať nejsme rozchváčeni, ať se nerozštěpíme. Povstaň, přítelkyně hříšníků, svazkem pokoje spoj znesvášené, vždyť v tobě se spojily v podivuhodnou jednotu tak rozdílné přirozenosti tvého Syna. Spoj protiklady tak rozdílných chtění, záměru, citů a názorů pevným poutem opravdové a dokonalé lásky. Přijď nám na pomoc! My sami nechceme, ba ani nemůžeme přijít, protože nám brání ctižádnost, lakota, marnivost

a vášeň. Přijď tedy ty k nám! ... a tvá neposkvřená čistota kéž shladí skvrnu našeho rozštěpení, které jsme způsobili všemi těmito proviněními.“

Postupem času dostávaly tyto modlitby pevné místo jak v liturgii mše svaté („Pane Ježíši Kriste, ... nehleď tedy na naše hříchy, ale na víru své církve a podle své vůle ji naplňuj pokojem a veď k jednotě.“), tak

v rámci liturgické ho roku. V roce 1908 navrhl Paul Wat-

son, aby modlitby za sjednocení křesťanů zaznívaly intenzivněji během jednoho týdne, jež bude symbolicky orámován dvěma katolickými svátky, které se

k tomuto tématu přímo hodí a vhodně doplňují jeho obsah. Tehdy se

18. ledna slavil svátek Stolce sv. apoštola Petra a 25. ledna je svátek Obrácení sv. apoštola Pavla. Když se po 2. vaticánském koncilu svátek

Stolce sv. Petra přesunul na 22. února, byla na

den 18.1. stanovena památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů, aby se zdůraz-

nila pokoncilní zásada ekumenismu, že správně chápaná a prožívaná mariánská úcta není překážkou, ale pomocí na cestě k plné jednotě Kristovy církve.

(Pokračování na straně 2)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

(Pokračování ze strany 1)

V novější době se rozšířil zvyk modlit se za jednotu právě s těmi, které od nás dělí nejednota v nauce a praxi církve, tj. s odloučenými bratry a sestrami. Ukázalo se, že tento způsob ekumenismu je proveditelný a přínosný na místní úrovni v tom kterém městě. Častou námitkou proti tomu bylo, že stejně nic nezměníme: Co můžeme my, řadoví věřící nebo kněží a kazatelé změnit na tom, že naše církev nejsou v jednotě, že mezi námi jsou a budou rozdíly ve víře? Stále více však převládá přesvědčení, že je toho mnohem více, co nás spojuje, než co rozděluje. My katolíci i evangelíci i křesťané ostatních církví můžeme společně vyznat víru jedním Krédem (nicejsko-cařihradským, které se modlíme každou neděli při mši svaté). A hlavně, aniž bychom opouštěli svou tradici či svůj poklad zděděné víry, jsme schopni se bez strachu a bez předsudků setkat s křesťany různých vyznání. Nejúčinnější způsob takové-

ho setkání je právě při modlitbě. Mnozí mladí lidé díky těmto ekumenickým bohoslužbám pocítili potřebu hlouběji poznávat svoji katolickou víru a naučili se víc si jí vážit. Konfrontace s jinými důrazy uvnitř křesťanské tradice nás také obohacuje v osobním životě z víry, např. znovuoživení moci Božího slova.

Pro užitek těchto společných modliteb je důležitá ještě jedna věc: Vzájemná nevraživost a odcizení mezi křesťany různého vyznání nadělaly v jednotlivých farnostech a sborech v naší zemi mnoho zla. Ani Pardubice nebyly výjimkou. Myslím, že máme co usmířovat i odpouštět. Právě letošní rok je věnován tématu pokoje. Pravý pokoj dává jen Kristus, náš Pán a Spasitel, a je plodem smíření s Bohem i s lidmi. Není důležité, kolik si toho řekneme mezi sebou (třeba jednotlivé členy jiných křesťanských sborů ani neznáme), ale záleží na tom, abychom se společně sešli a

chválili našeho společného nebeského Otce za dar spásy a odprošovali ho za naše osobní hříchy i za ty věci, které se mezi křesťany v tomto městě staly třeba už hodně dávno, ale stále ještě zatěžují naši přítomnost. A to bude do té doby, dokud nad nimi nezazní naše společné „Pane, smiluj se!“

Milí farníci, dovoluji si vás všechny pozvat jménem otce biskupa Josefa i jménem všech nás kněží a jáhnů v Pardubicích na ekumenickou bohoslužbu, která bude u salesiánů v **kapli svatého Václava ve čtvrtek 22. ledna 2004 v 18.00 hodin.**

Josef Matras

PODĚKOVÁNÍ OBLASTNÍ CHARITY PARDUBICE ZA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU 2004

Děkujeme všem, kteří přispěli do kasiček tříkrálových koledníků. Dále děkujeme všem, kteří při Tříkrálové sbírce pomáhali. Jsou to především koledníci z řad skautů a skautek, studentky z Domu mládeže při zdravotní škole v Pardubicích, dále koledníci z měst a obcí Holice, Lázně Bohdaneč, Sezemice, Dašice, Moravany, Plátenice, Slepotice, Třebosice a Chotěborky. Dík patří i obecním úřadům dalších obcí, které se také do sbírky zapojily.

Získané finanční prostředky půjdou převážně na podporu projektu „Komplexní služby poskytované starým nebo postiženým občanům na Pardubicku“. Bližší údaje o Tříkrálové sbírce, včetně výtěžku, budou zveřejněny v příštím čísle Farního zpravodaje.

BOŽÍ CESTY

Byl jednou jeden starý poustevník. Žil sám, ale stále si stěžoval na cesty, kterými ho vede Bůh. Jednou v noci měl sen. Zdálo se mu, že do jednoho domu přišel Boží posel a říká: „Pojď se mnou!“ Poustevník vstal a šel.

Přišli do jednoho domu, kde byli velmi přátelsky přijati. Pán domu se jim hned s radostí pochlubil: „Dnes mám velký svátek. Můj dlouholetý nepřítel se se mnou usmířil a na znamení přátelství mi poslal tento zlatý kalich.“-Když se druhý den chystali k odchodu, poustevník si všiml, že Boží posel tajně balí zlatý kalich do svého batohu. Poustevníka to popudilo, ale dříve, než stačil protestovat, posel ho okřikl: „Tiše! Takové jsou cesty Boží!“

Zanedlouho přišli do jiného domu. Domácí pán byl velký lakomec. Nadával na nevídané hosty a urážel je. „Musíme jít dál,“ řekl posel a ještě před odchodem dal domácím zlatý kalich. Poustevník se chtěl ozvat. „Tiše! Takové jsou cesty Boží!“

Večer přišli k chudému muži, který stále naříkal, že se mu v žádné práci nedaří a že ho stále pronásleduje neštěstí. „Bůh ti pomůže,“ utěšoval ho Boží posel. Když však odcházel, podpálil

mu dům nad hlavou. „Tak už dost!“ rozohnil se poustevník. Dostal však zase tu samou odpověď: „Takové jsou Boží cesty!“

Třetí den přišli k jednomu člověku, který byl velmi nesnášenlivý. Nesnášel nikoho kromě svého malého syna. Toho miloval nade vše. Když se druhý den ráno loučil s hosty, říká: „Nemohu vás vyprovodit, ale půjde s vámi můj syn. Může jít až k lávce, kterou se dostanete přes potok. Dávejte mi na něho pozor!“-„Bůh ho ochrání,“ řekl posel. A když přicházeli k lávce, shodil chlapce do rozvodněného potoka. „Ty ďáble,“ rozkřikl se poustevník, „to přece nejsou Boží cesty!“

Vtom se posel proměnil v anděla, který byl plný nebeského světla. „Tak poslyš!“ řekl. „Ten kalich byl otrávený. Dobrému muži jsem zachránil život, ale chamtivý lakomec se z něho upije až k smrti. Chudák, kterému shořel dům, najde pod jeho troskami poklad. Ten mu pomůže, aby se dostal navzdýcky z bídy. A ještě je tu ten sobec, kterému jsem hodil do vody chlapce. Ten muž byl velký hříšník. Ze svého syna by vychoval vraha. Ztráta chlapce ho teď přivede k obrácení. Vidiš, ukázal jsem ti něco z Boží moudrosti a spravedlnosti. Měj v úctě jeho skryté cesty.“

podle staré legendy
Ilona Fibichová

PSYCHOLOGIE RŮŽENCE

(Pokračování z minulého čísla)

Po překonání těchto dvou etap procesu se projeví další archetypy podvědomí jako podvědomí Velké Matky a Starého Mudrce. Archetyp Velké Matky je patrný, když Maria říká na svatbě v Káně: „Udělejte, co vám řekne,“ a tím dává volný průběh třetímu tajemství světla, což je právě ohlašování Božího Království. Archetyp Starého Mudrce se objevuje ve čtvrtém tajemství světla, kterým je proměnění, v postavách Mojžíše a Eliáše.

Proces individuace se uzavírá, když je dosaženo nejhlubšího centra celé psychiky, realizace vlastního „já“, které odpovídá pátému tajemství světla – ustavení eucharistie – kde chléb a víno se mění v tělo a krev Ježíše, které realizují jeho nejhlubší identitu, právě jeho „já“.

V bolestných tajemstvích naopak nacházíme podporu psychologie zralého věku provázeného strachem, kde se ukazuje, že sebezápor z lásky je nejvyšším vyjádřením skutečné seberealizace. Ale strachu je důležité čelit. A tady není možné nepřehlédnout k tomu, že každý strach je v podstatě strach ze smrti. Proto jsem si připomněl pět psychických postojů, které se podle Kübler-Rossově projevují u umírajících, prožívajících nejvážnější životní krizi, a odpovídají zásadám mentální hygieny.

Strašná zpráva o nevléčitelné nemoci je nejdříve odmítána, pak vede k uzavřenosti vůči druhým a směřuje k izolaci. Právě to, co se odehrává v prvním tajemství bolestného růžence, kde se Ježíš sám modlí v Getsemanech, prožívá počáteční odmítnutí: „Je-li možné, odejmi ode mne tento kalich...“

(Pokračování v příštím čísle)

DUCHOVNÍ HUDBA

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č.17

KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 3.ČÁST – LIDOVÝ ZPĚV (4)

Závěrem této části – kapitoly o lidovém zpěvu – ještě malý dodatek o autorství písní a zamyšlení nad duchovními písněmi. Jak jsem již minule zmínil, u většiny písní ze staré doby nejsou pochopitelně autoři známi a jistotu máme jen v případě písní A. Michny a H. L. Hasslera. Tento stav trval až do 19.století a z této doby už máme v našem kancionálu dochovanou řadu písní známých autorů. Jmenujme alespoň některé z nich - L. Holain – č. 072, 218, 306, 422 B, 515, 701, 708A, 718, 722, 822, 923, 925, dále R. Führer č. 512, J. J. Dusík č.305, J. Förster č.316, 704A, P. Křížkovský č.829, J. N. Škroup č.931 a další. Bohužel žádnou lidovou duchovní píseň po sobě nezanechal žádný z největších českých skladatelů ani A. Dvořák, o kterém je známo, že k jeho nejoblíbenějším písním patřily - Tisíckrát pozdravujeme tebe a Bože před tvou velebností. Ze 20. století máme v Kancionálu asi nejvíce písní od P. Ebena a Z. Pololánika.

Současná tvorba není vůbec bohatá a příčin je více. Kromě čtyřiceti let komunistického temna, kdy oficiálně šlo v oblasti duchovní hudby dělat jen velmi málo, je to fakt, že napsat píseň pro zpěv

lidu není vůbec snadné. Text by měl být aktuální, liturgicky a teologicky vhodný a přitom umělecky zpracovaný. Nápěv by měl splňovat umělecká hudební a estetická kritéria pro duchovní hudbu, především nepoužívat klišé známá z populární hudby – nevnucovat se, ale vzhledem k tomu, jak málo se v Čechách na veřejnosti zpívá, by měl být jednoduchý, snadno zapamatovatelný, komponovaný spíše v duchu tradice. Situaci samozřejmě neřeší tzv.rytmické písně, chcete-li křesťanský folk, kde z textového hlediska nevyhoví řada písní a při užití jako lidového zpěvu v liturgii je třeba uvážlivě vybírat. Hudebně tento žánr nevychází z české tradice a stylově se hodí spíše pro mimoliturgické účely. Ani ve své relativně dokonalé podobě se nehodí do slavné liturgie. Zde je pro všechny, kterým leží duchovní hudba na srdci, velký úkol. Představitelé církve a umělci skladatelé by měli vést dialog o podobě liturgické hudby, aby se podařilo /třeba při budoucí edici kancionálu/ nalézt pořadí hudebních hodnot v liturgii.

Jelikož se jedná o velmi důležitou problematiku, i Občasník se jí bude ještě zabývat.

Jiří Kuchválek regenschori

VZDĚLÁVÁNÍ

12. prosince 2003 navštívil naši farnost páter Jan Rybář SJ. Jeho přednášku na „Pondělním večeru v kostele sv. Jana“ bych Vám ráda přiblížila. Téma, o které jsme ho požádali, je důležité a zajímavé hlavně proto, že páter Rybář je jedním z těch kněží, kteří prošli komunistickým vězením a jeho svědectví je autentické.

Známe v dějinách církve postavy, které svým životem „ukazují“ na Krista – např. sv. Jan Křtitel, ale i v současnosti můžeme vidět pronásledované biskupy v Mexiku, v Jižní Americe, Asii. Nezapomínejme na oběti kněží v době nacismu, kteří vydávali židům křestní listy, aby je uchránili před deportacemi do koncentračních táborů apod.

V komunistických věznicích trpěli kněží, kteří „viděli do hloubky věci“. Hrdinové, kteří umírali bez patosu (umírající páter Trčka, o němž očitý svědek vyprávěl, jak v dobré náladě žádal svého přítele, aby mu kokrhal u postele, protože se ve vzpomínkách vracel do dětství, domů ...).

Kristus byl skutečností těchto lidí. Tam se diskutovalo o eucharistii, o tom, co vlastně eucharistie je. Většina vězňů neměla bohoslužbu ve společenství, ale o samotě a potom posílali kousky eu-

charistie dalším vězňům. Chápání eucharistie jako doteku pomáhá i lidem, kteří neznají realie židovství, poslední večeře, božího těla ... Řekneme-li jim: toto Ti posílá Kristus jako fyzický kontakt, pochopí i adventní poselství: čekám, kdo mi dovolí, abych se ho mohl dotknout. Stejně jako je vzácné jablíčko poslané do vězení, které vypěstoval tatínek a maminka ho utrhla a zabalila...

Každá povaha nebyla hrdinská, ale měla šanci se hrdinskou stát. Byly povahy, které život ve vězení snášely těžce. Vězni věděli o stresech a obavách svých blízkých. Poznali se navzájem, tam se každý ukázal takový, jaký skutečně je. Objevili, že pravé křesťanství není katedrála s krásnými zpěvy. Tam neplatily paragrafy, ale postoje k zásadním otázkám. Probíhaly semináře, studium teologie, vkládání rukou. Nikdo nezneužíval moci, nikdo nebyl „ušetřen“ v ohnivých diskusích. Nikdo neříkal, že bude mít zásluhy. Zde lidé „vypadli“ ze svého prostředí, odložili roucha, řády, honosná oslovení, zde spadly všechny bariéry... Největší radost byla z maličkostí: zahlédnout svit slunce, objevit v cele pavouka, trávu, která vyrazila mezi asfaltem na vězeňském dvoře.

Zapsala: M. Francová

SALEZIÁNSKÉ STŘEDISKO

Milí přátelé,

skončila doba vánoční, skončila atmosféra vánočních svátků a znovu jsme se pustili s mnohými předsevzetími do nového roku. Možná pomaličku zjišťujeme, že některá předsevzetí jsou nad naše síly, jiná zase asi hravě zvládneme, ale v každém případě si musíme neustále vyprošovat milost našeho Pána, abychom věrně svědčili o jeho dobrotě a lásce.

Hlavní přestavený Salesiánské kongregace každým rokem vydává heslo, podle něhož se členové celé salesiánské rodiny snaží žít. **Heslo na rok 2004 zní: „Vydávat svědectví radostí a štěstím o naší každodenní svatosti druhým lidem“.** Je to úkol častokrát nad naše síly, ale máme velké přímluvce v nebi k tomu, abychom obdrželi dary Ducha svatého k tomuto úkolu. A jedním z nich je svatý Jan Bosco. Obracejme se k němu v našich modlitbách a vyprošujme si sílu k pravdivému svědectví našeho života.

Vaši Salesiáni

AKCE A ČINNOSTI SALEZIÁNSKÉHO STŘEDISKA MLÁDEŽE V LEDNU A ÚNORU

LEDEN		
10. ledna	Malá kopaná	PARDUBICKÁ ZIMNÍ LIGA HALOVÉ KOPANÉ
10. ledna	Volejbal	PŘÁTELSKÉ UTKÁNÍ MEZI STŘEDISKY
15. ledna	Volejbal	SOUTĚŽ DOROSTENEK SaSM: SOKOL PŘELOUČ
16.-18. ledna	Stolní tenis	1. BODOVACÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE
17. ledna	Volejbal	AMATÉRSKÁ VOLEJBALOVÁ LIGA
17. ledna	Kultura	PLES SASM ČESKÉ BUDĚJOVICE
21. ledna	Volejbal	SOUTĚŽ DOROSTENEK TJ ENERGETIK: SaSM
24. ledna	Malá kopaná	1. KVALIFIKAČNÍ TURNAJ – FRASSATI (86-88)
26. ledna	Volejbal	SOUTĚŽ DOROSTENEK DDM HOLICE: SaSM
30. ledna	Kultura	ZVUKOVÁ ZKOUŠKA NA „CANTATE BIMBI“
31. ledna	Kultura-sport	ZABÍJAČKA, MŠE SVATÁ, SOUTĚŽNÍ A SPORT. ODPOLEDNE
ÚNOR		
1. února	Kultura	DĚTSKÁ PĚVECKÁ SOUTĚŽ „CANTATE BIMBI“
5. února	Volejbal	SOUTĚŽ DOROSTENEK SaSM: TJ ENERGIK CHVAL
6.-7. února	Výlet	VÝLET DO NAHRÁVACÍHO STUDIA „TELEPACE“ Ostrava
8. února	Šachy	ŠACHOVÝ TURNAJ „DOMINIKA SAVIA“
7. února	Malá kopaná	PARDUBICKÁ ZIMNÍ LIGA HALOVÉ KOPANÉ –finále
9. února	Volejbal	SOUTĚŽ DOROSTENEK SOKOL PŘELOUČ: SaSM Přelouč
14. února	Volejbal	AMATÉRSKÁ VOLEJBALOVÁ LIGA
19. února	Volejbal	SOUTĚŽ DOROSTENEK SaSM: DDM HOLICE
20.–27. února	Jarní prázdniny	STŘEDISKOVÉ JARNÍ PRÁZDNINY
21. února	Malá kopaná	PARDUBICKÝ POHÁR HALOVÉ KOPANÉ 2004-01-08
21. února	Kultura	X. KŘESŤANSKÝ PLES MLADÝCH
28. února	Malá kopaná	O POHÁR UHŘÍNĚVESKÉHO ST. ROČ. 89–91 MAGONE

SALEZIÁNSKÉ STŘEDISKO

JARNÍ PRÁZDNINY 2004

Letošní jarní prázdniny začínají v pátek 20. února 2004. Salesiánské středisko mládeže, tak jako v minulých letech, organizuje pro děti a mládež týdenní pobyt na horách. Letos pojedeme do Rokytnice nad Jizerou. Odjezd je v pátek 20. února v odpoledních hodinách (později bude upřesněno), stejně tak i návrat je v pátek 27. února v odpoledních hodinách. Pobyt na jednu osobu je 1.000,- Kč a zahrnuje ubytování, stravu a cestu. Zájemci osobně na Středisku u J. Čápa, popř. telefonicky na čísle: 608554447 do 8. února 2004.

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE

ZVE VŠECHNY DĚTI, MLADÉ A RODINY NA SPOLEČNÉ OSLA-
VENÍ SVÁTKU DONA BOSKA, ZAKLADATELE SALESIÁNSKÉ
KONGREGACE.

PROGRAM OSLAV SVÁTKU DON BOSKA 2004

Pátek 30. ledna

- 10:00 hod - zvuková zkouška festivalu „Cantate Bimbi“
- 19:30 hod - video film

Sobota 31. ledna

- 8:30 hod - společná zabíjačka
- 11:30 hod - úvaha o životě D. Boska
- 12:00 hod - mše k D. Boskovi
- 13:00 hod - společný oběd
- 15:00 hod - sportovní a soutěžní odpoledne (miniturnaj dvojic ve volejbale, stolním fotbale - kalču, stolním hokeji, kulečnicku, šipkách, stolních hrách [piškvorky, dáma, abalone], výtvarná soutěž dětí).

Neděle 1. února

- 8:30 hod - mše sv. ze slavnosti D. Boska
- 10:00 hod - mše sv. ze slavnosti D. Boska
- 16:00 hod - festival malých zpěváků „CANTATE BIMBI“
- vyhodnocení výtvarné soutěže dětí

Neděle 8. února

- 14:30 hod - šachový turnaj „Dominika Savia“

MIKULÁŠ 2003

Kdo přišel v páteční podvečer na faru, připadal si jako v pekle a nebi současně. Martin, Honza a David se snažili všemi možnými i nemožnými prostředky proměnit v bytosti pekelné, totiž čerty. Pomáhaly jim k tomu hlavně saze (i ty z tiskárny) a převleky, v nichž je opravdu nebylo možné identifikovat.

A co se týče toho nebe, mohli jste se pozdravit s Mikulášem (Vláďa byl skutečně k nepoznání, za což může hlavně výborné naličení v divadle) nebo s anděly (my jsme, Terko, moc převleků ani nepotřebovaly, vid'?)

Okolo páté hodiny jsme všichni nasedli do nebeského vozu, jehož řidičem se stal p. Jan Fibich. Většina návštěv (dohromady jsme obešli asi 15 rodin) probíhala podobně. Když vešli čerti, děti se začaly bát, brečely, a tak je Mikuláš vyhodil za dveře. Otevřel Svatou knihu, ve které jsou zapsány všechny dobré i zlé skutky, a začal z ní číst. Protože děti měly více dobrých skutků než těch špatných (a pokud ne, slíbily, že se polepší), mohli andělé rozdat odměny. Ještě předtím si však od dětí vyžádali nějakou písničku, básničku či modlitbičku. Nakonec byli spokojeni jak andělé, tak i děti. Na rozloučenou udělil Vláďa rodině nefalšované svatomikulášské požehnání.

Myslím, že mikulášský večer, zakončený ještě výbornou večeří u jedné z maminek nebeské bytosti, se opravdu vydařil.

Lucie Fibichová

POMOCI CHUDÝM DĚTEM JE NEUSTÁLE POTŘEBA

Podporovat hladové či chudé děti, aby měly naději na lepší život než jejich rodiče, je vzhledem ke světové situaci neustále potřeba. O smysluplnosti této práce nás mohou přesvědčit statistiky, podle kterých se za posledních dvacet let počet lidí umírajících z hladu či na nemoci způsobené chudobou snížil o polovinu.

Tradiční předvánoční sbírka "Jeden dárek navíc" pro chudé děti, kterým pomáhají misijní stanice, se uskutečnila v klášterním kostele při mši svaté pro rodiče s dětmi. Děkujeme všem dětem, které připravily balíčky! Dárky budou doručeny poštou na misijní stanice v Indii, o jejich zabalení a odeslání se postarají dobrovolné pomocnice Oblastní charity Pardubice.

Prosíme maminky o doplnění materiálu do připravovaných balíčků. Došly nám zásoby **dětského oblečení** pro batolata až pro cca 18 leté mladé lidi štíhlých postav. Posílá se oblečení ve velmi dobrém stavu, především z přírodních materiálů. Nejvíce se uplatní trička, lehké kalhoty, letní šaty a sukně, trenýrky a kraťasy, košile a lehčí svetry. Teplé zimní oblečení není vhodné.

Oblečení můžete přinést ve čtvrtek do kanceláře Oblastní charity Pardubice, a to během pracovní doby (cca do 17 hod.), po 17. hodině zazvonit na Zimmermannovi (po předchozí domluvě na tel.

466304048 nebo 737 215 335). Příjem oblečení je vzhledem k nedostatku skladovacích prostor omezený **do konce února**. Balíky se budou balit **ve středu 17. března 2004 v kanceláři Oblastní charity, V Ráji 732**. Prosíme o vaši pomoc.

Dále prosíme alespoň o malý finanční příspěvek na poštovné. Ten lze vhodit buď do kasičky MISIE v klášterním kostele, nebo předat v kanceláři Oblastní charity, případně paní Jiroutové ve středu na faře, kde vydává známky ke zpracování domů.

Dotazy vám rádi zodpovíme na výše uvedených telefonních číslech: 466 304 048 ve večerních hodinách, 737 215 335 i během dne.

Marie Zimmermannová

ZPRÁVY Z DIECÉZE

IKD

Informace královéhradecké diecéze

Tématem roku 2004 v naší diecézi je "Místní církve - diecéze". Královéhradecká diecéze, jejíž součástí jsou i pardubické farnosti, byla založena roku 1664 na podporu rekatolizace našich zemí. Biskup Dominik Duka OP chce využít 340. výročí založení diecéze k tomu, aby upevnil vztahy uvnitř diecéze a její pospolitost. Diecézní časopis IKD se poskytovanými in-

formacemi snaží tyto záměry podporovat.

V lednovém čísle IKD, které bylo k dispozici již v posledních prosincových dnech, obsahuje text novoročního pastýřského listu biskupa Duky, ve kterém je záměr roku vysvětlen. Na dalších stránkách pak najdete kalendář diecézních akcí roku 2004 i doporučení k průběžné pastorační práci v jednotlivých farnostech, která obsahuje Diecézní pastorační plán na rok 2004. Jinak je lednové číslo věnováno souhrnnému představení královéhradeckého vikariátu.

Únorové číslo IKD se bude věnovat pardubickému vikariátu, do kterého z větších farností patří kromě Pardubic ještě Přelouč, Holice, Lázně Bohdaneč či Sezemice. V kulturních zajímavostech se dozvíte o nálezů gotických fresek v kostele ve Vápně, obsírněji bude představen život farnosti Přelouč. Rozhovor o radostech a starostech rodinného života poskytli manželé Línkovi z Pardubic.

Časopis se prodává v kostelích za stále nezměněnou cenu 15 Kč za 1 výtisk, roční předplatné činí 180 Kč a lze ho objednat na adrese: Redakce IKD, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, ikd@diecezechk.cz, tel. 495 063 422. Celý časopis najdete také na www.diecezechk.cz v rubrice Média.

SILVESTR 2003 NA VESMÍRU

Na otázku, kde trávil část pardubické mládeže Silvestr, byste asi snadno našli odpověď. Kde jinde, než na Vesmíru. Někteří z nás se tam vydali již v sobotu 27.12. Čekala na nás hromada sněhu a otevřená náruč „Vesmířanů“. Než jsme se pořádně okoukali a porozhlédli, už jsme se museli v tom množství lidí, co postupně přicestovalo, hledat. Na samotného Silvestra tu bylo něco kolem dvou set lidí, což jenom dokazuje to, že mladí mají velký zájem se setkávat - a to nejen mezi sebou, ale i s Bohem.

Ale po pořádku. Protože měla pardubicko-náchodská skupinka nadšenců v předsilvestrovský večer hrát známý jevištní sklerotikon Švestka od neméně známého autora Cimrmana, musila se hned po příjezdu pustit do práce. Bylo potřeba naskoušet seminář, železniční písničku, samotnou hru a nakreslit rekvizity (pro znalce - vechtrovna dala zabrat...). Zajímavé bylo, že čím více se zkoušelo, tím více se zapomínal text a přišla řada i na pár neopakovatelných přefeků.

Samozřejmě byl čas i na jiné příjemné aktivity. Ten, kdo měl chuť a lyže, mohl vyrazit na sjezdovku nebo si stoupnout do běžkařské stopy a prohlédnout si zasněžené kopce Orlických hor. Fotbalisti se nebáli ani modřin, ani omrzlých nosů a vyrazili si jedno odpoledne kopnout do míče. Večer byla vždy nabídka zajímavého programu (např. poutavé vyprávění Tomáše Hoffmana o tom, jak se žilo v Iráku).

V úterý odpoledne se skoro celý Vesmír vydal na „misie“. Zval obyvatele Deštného na silvestrovský koncert, který si pro ně připravili hudebně nadaní „Vesmířani“. Tentokrát poprvé bez naší diecézní kapely VeKy. Večer přišla na řadu Švestka. Myslím, že si herci právem zasloužili velký aplaus.

Středa byla ve znamení velkých příprav na večerní program a na koncert, který měl nakonec veliký úspěch. Silvestrovský večer začal zábavným programem, do kterého se zapojila celá „dvoustovka“ mladých. Nový rok jsme přivítali v tichosti před eucharistií, kdy jsme také mohli poděkovat Bohu za uplynulý rok. Následoval novoroční přípitek a taneční zábava. Domů jsme odjížděli unavení, ale plní dojmů a zážitků. Silvestr na Vesmíru prostě stál za to.

Za celé pardubické „spolčo“ Lucie Fibichová

SILVESTR V JITRAVĚ ANEB POZVÁNKA DO LUŽICKÝCH HOR

V prosincovém čísle našeho farního Zpravodaje jsem Vás všechny zval na společné prožití Silvestra na jitravské faře. Nakonec to s pardubickou účastí na akci dopadlo všelijak, ale sešlo se nás přesto dvacet pět, převážně z řad mých studentů a kolegů doktorandů z ČVUT. Měl jsem o to větší radost, že téměř všichni byli nevěřící, a přesto se rádi účastnili duchovního programu, zejména bohoslužeb. Pro mnohé z nich to bylo vůbec první setkání s Církví, které v nich vyvolalo řadu otázek a diskusních námětů. Znovu jsem si uvědomil, jak je důležité být nejen "pastýřem", ale také "rybářem". Byl bych rád, kdybychom se na jitravské faře mohli setkávat v co možná nejširším společenství i do budoucna a právě tento zimní čas je pro to jako stvořený. Jitrava leží několik kilometrů východně od Jablonného v Podještědí, tedy téměř ve stínu hrobu paní Zdislavy, která nad celým krajem drží už po staletí svoji ruku, ale také kousek od Liberce, německé Žitavy nebo jiných významných míst! Okolí je ideální na běžky; známá lyžařská centra jsou též velmi blízko - Liberec, Tanvald ap. Zvu tedy nejen jednotlivce, ale především nejrůznější společenství našich farností i jejich přátele, aby využili této možnosti a prožili na Jitravě prázdniny či jen tak několik dní odpočinku! Fara je připravena pojmout poměrně velké množství lidí, je pro podobné akce perfektně zařízena (koupelny, WC, pokoje po třech, čtyřech, sedmi a devíti postelích) a cena - 70 Kč za noc - je v této oblasti a v této době naprosto bezkonkurenční! A navíc: farní kostel sv. Pankráce, vzdálený jen několik metrů od fary, je kdykoliv k dispozici! Máte-li tedy zájem na Jitravu jet, obraťte se, prosím, kdykoliv na mě telefonicky či e-mailem (tel. 603713363, fax 603738136 nebo e-mail: slamecka@fel.cvut.cz) nebo osobně po večerní nedělní mši sv. v Pardubických nebo u sv. Bartoloměje!

P. Vladimír Slámečka

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Úterý	Mariánský večer	sv. Jana	po mši sv.
	Adorace	sv. Jana	19 - 20 hod.
Středa	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské střed.	9:30 hod.
Čtvrtek	Společenství dospělých	dle domluvy	20:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Ne 18.1.	Ekumenická neděle – zahájení modliteb za jednotu křesťanů		
Čt 22.1.	Salesiáni – kaple sv. Václava	ekumenická bohoslužba	18:00 hod.
Čt 29.1.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Čt 5.2.	Zpovědní den	sv. Bartoloměj	8 - 18 hod.
	VEČERNÍ MŠE SV. KAŽDÝ ČTVRTEK	sv. Bartoloměj	18:00 hod.
	Příprava na biřmování	sv. Bartoloměj, fara	18:00 hod.
So 7.2.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
St 11.2.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
Čt 12.2.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Po 16.2.	Objednávání mší sv. na březen	fara	7:00 hod.
	Přednáška	kostel sv. Jana	18:00 hod.
Čt 19.2.	Příprava na biřmování	sv. Bartoloměj, fara	18:00 hod.
St 25.2.	Popeleční středa	sv. Jan	6:30 a 12:00
	Popeleční středa	klášterní kostel	16:00 hod.
	Popeleční středa	sv. Bartoloměj	18:00 hod.
Čt 26.2.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Čt 4.3.	Zpovědní den	sv. Bartoloměj	8 - 18 hod.
So 6.3.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
St 10.3.	Seniorklub	fara	14:30 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 13. února, příští číslo vyjde 22. února 2004

BLAHOPŘEJEME

18.1.
Vladislav

30.1.1974
*P. Vladislav Brokeš

PRO DOBROU NÁLADU

Děti v jídelně katolické školy čekají ve frontě na oběd. V čele dlouhého stolu stojí mísa s velkou hromadou jablek. Řádová sestra umístila vedle mísy cedulku: "Vezmi si jenom jedno, Bůh se dívá." Na druhém konci stolu stojí miska plná čokoládových bonbonů. Jeden z chlapců napsal vlastní cedulku, kterou přistrčil k bonbonům: "Naber si kolik chceš, Bůh hlídá jabka."

J J J J J

Zavolá si Pilát Josefa z Arimatie: "Jak si to představuješ nabídnout pro Ježíše svůj hrob?!"

Josef mávne rukou a říká: "Ále, vždyť je to jen na tři dny."

J J J J J